

I O

Noia poca-solta, ¿de què rius? No em van fer Praxíteles ni Escopas,²² tampoc no he estat polític per la mà de Fídias,²³ sinó que un masover va tallar una fusta tosca i em va dir: «Tu seràs Priap.» Tanmateix, ¿em mires i novament rius? Sens dubte, et sembla salada²⁴ la columna que s'aixeca enmig del meu entrecuix.

I I

Vigila que no t'agafo! Si t'agafo, no et castigaré a bastonades, ni et feriré cruelment amb la corba falç: seràs penetrat per una verga tan grossa²⁵ que creuràs que el teu cul mai no ha tingut cap arruga.

I 2

Una dona una mica més jove que la mare d'Hèctor,²⁶ germana, segons crec, de la Sibilla de Cumes,²⁷ de la mateixa edat que tu,²⁸ a qui, en tornar a casa teva, Teseu²⁹ va trobar ajaguda en la pira funerària, acostuma a venir per aquí amb passes vacil·lants, i, aixecant les seves mans arrugades cap als astres, sol demanar-me que mai no li falti

una cigala. També ahir, mentre pregava, de les tres dents que tenia,³⁰ en va escopir una. «Emporta't ben lluny», li vaig dir, «i, sota la túnica esquinçada i l'estola vermella, amaga —com ha de ser— i protegeix de la llum allò que,³¹ indecent, ressec, s'obre en un forat enorme, amb un nas pelut tan prominent que et pensaries que és Epicur³² badallant.»

I 3

Tè la clavaré, noi —t'ho adverteixo—; i a tu, noia, et follaré: el tercer càstig,³³ el reservo al lladre barbut.

I 4

Vine, vine, siguis qui siguis; que cap a l'honorable santuari del déu lasciu no t'importi de venir. I si, a la nit, una noia ha estat amb tu, no és motiu perquè tinguis por d'entrar-hi. Això està reservat als déus severs: jo no en tinc, d'escrúpols, i sóc una insignificant divinitat del camp; jo, deixant de banda el pudor, m'estic sota el cel amb els collons a l'aire. Per tant, el qui vulgui, que hi entri, encara que vingui emmascarat amb el negre sutge d'un bordell.

15

Qualsevol que posi les seves mans no gaire decoroses a sobre del petit camp que m'ha estat confiat, comprovarà que no sóc cap eunuc. Potser es dirà això a si mateix: «¿És que ningú, aquí, entre romegueres, en aquest lloc apartat, no sabrà que m'has donat pel cul?», però s'equivoca: aquest acte es farà amb uns grans testimonis.³⁴

16

Hipòmenes³⁵ va aconseguir la filla d'Esqueneu³⁶ gràcies a les pomes que el famós jardí de les Hespèrides produïa. És probable que, mentre passejava per les possessions del seu pare, Nausica³⁷ en portés sovint la falda plena; també fou un fruit on va gravar Aconci³⁸ les paraules que, en ser llegides, van fer que la noia restés compromesa al seu enamorat. Per això, tots aquests fruits, el pietós amo d'aquest camp florit va posar-los, nu Priap, sobre el teu altar.

17

¿Què tens en contra meu, guardià inoportú? ¿Per què impedeixes al lladre de venir cap a mi? Deixa que se m'acosti: se n'anirà més ample.³⁹